

Jozue przeciwko Jerychu

Babilon nie uchroni się przed Bogiem.

Przez wiarę runęły mury Jerycha, okrążone przez siedem dni – Hebr. 11:30 (BW).

Jozue był pomocnikiem Mojżesza a następnie wyznaczonym przez niego następcą. Miał wprowadzić Boży lud do ziemi obiecanej. Ufortyfikowane miasto Jerycho znajdowało się na jego drodze, lecz zamknęło swe bramy przed Izraelem – był to akt wrogości, połączony nawet z niechęcią do sprzedaży im żywności.

Jehowa objawił Jozuemu plan bitwy (Joz. 6). Jozue wstał wcześniej rano pierwszego dnia i przez sześć dni armia izraelska oraz kapłani niosący Arkę Przymierza okrążali miasto po jednym razie. Następnie, siódmego, ostatniego dnia, Izraelici wstali wcześniej i przemaszerowali wokół miasta siedem razy, w czasie gdy kapłani dęli w trąby. Na końcu ostatniego okrążenia nastąpiło długie trąbienie i mur Jerycha zawalił się przed nimi.

John Garstang, Kathleen Kenyon i inni archeolodzy twierdzą, że mur Jerycha wyniósł 15-20 stóp wysokości [ok. 4,5 – 6 m, przyp. tłum], dookoła na zewnątrz wykopany był rów z wodą, a mur runął na zewnątrz. Prawdopodobnie trzęsienie ziemi sprawiło, że mur zawalił się do rowu. Zamiast muru i rowu Izrael miał teraz przed sobą brukowaną drogę prosto do miasta! „Upadł mur na miejscu swem, i wszedł lud do miasta, każdy przeciw miejscu, gdzie stał, i wzięli miasto” (Joz. 6:20).

Jerycho miało jeden mur pochodzący z wczesnej epoki brązu oraz dwa wybudowane w epoce środkowego okresu brązu, znajdujące się dookoła miasta, za wyjątkiem strony wschodniej znajdującej się nad zboczem (gdzie nie była potrzebna); zewnętrzna ściana zakręcała dalej dookoła północnwschodniej strony. Dlatego, gdy „upadł mur [liczba pojedyncza] na miejscu swem” mowa jest o tej jego części, znajdującej się w północnwschodnim rogu przed obozem Izraela. Mur wciąż jeszcze stoi w swej pełnej wysokości wyłącznie w północn zachodnim rogu, wskazując, gdzie znajdował się dom Rahab – naprzeciwko bram miasta w południowwschodnim rogu Jerycha. Archeolodzy znaleźli w ruinach pełne zbiorniki na zboże, lecz zwęglone, co potwierdza, że było to w okresie żniwa wiosennego, oblężenie było krótkie, a Izraelici „miasto spalili ogniem” (Joz. 6:24).

Jozue w Jerychu ma także prorocze znaczenie

Św. Paweł w 1 Liście do Tesaloniczan 4:16 czerpie prorocze porównanie z historii Jozuego i Jerycha, podając cztery wydarzenia w odwrotnej kolejności, niż miało to miejsce w historii Jerycha.

Dalej, siedmiu kapłanów niosących „siedem tręb z rogów baranich” są podstawą dla obrazu siedmiu tręb z księgi Objawienia. Siedem dni wędrówki dookoła Jerycha wyraźnie dzieli Wiek Ewangelii na siedem okresów, a siedmiu kapłanów przedstawia siedmiu posłańców do siedmiu okresów (Obj. rozdziały 8-11). Tym samym, tych siedmiu posłańców przekazujących listy dla siedmiu okresów również obejmuje cały Wiek Ewangelii (Obj. rozdziały 2-3). Być może, siedmiu trąbiących kapłanów wspólnie maszerujących jest wskazówką a fakt, że ich następujące po sobie poselstwa uzupełniają się pomimo tego, że dzielą je wieki. Siedem okrążeń Jerycha siódmego (ostatniego) dnia, obrazowałyby siedem ostatnich plag (Obj. 16). Zatem 6 rozdział Księgi Jozuego zawiera wytyczne do zrozumienia jeden trzeciej Księgi Objawienia.

Porównanie wydarzeń w Jerychu z 1 Tes. 4:16

Wydarzenia w Jerychu

- (1) Wstali o świcie,
- (2) za siódmym razem, gdy kapłani zadęli w trąby
- (3) Jozue powiedział ludowi „Krzyczcież”
- (4) i lud zawołał bardzo głośno.

1 Tes. 4:16

- (4) najpierw powstaną pomarli z Chrystusem
- (3) i z trąbą Bożą
- (2) z głosem archanielskim
- (1) z okrzykiem.

Trzy inne figury i lekcje

(1) Greckim odpowiednikiem imienia „Jozue” jest „Jezus”, a Jozue pięknie przedstawia Jezusa Chrystusa. Jerycho jest figurą na symboliczny Babilon, który jest powszechnie identyfikowany z Rzymem (jak w 1 Piotra 5:13).

(2) Opis 1 Kor. 15:51-52 także czerpie z historii Jerycha: „Oto tajemnicę wam objawiam: Wszyscy zaśniemy, ale nie wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w oka mgnieniu, na [w trakcie] odgłos trąby ostatecznej [siódmej]; bo trąba zabrzmie i umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni” (RVIC, takie brzmienie sugeruje większość najlepszych greckich manuskryptów z pismami apostoła Pawła, oznaczonych α C A* 1739 33 0243*, chociaż dwa inne, tj. B 81 i 575, mniej znaczące greckie manuskrypty, brzmia

jak większość angielskich i polskich przekładów Biblii).

(3) Rachab uratowała wcześniej życie dwóch izraelskich szpiegów, dlatego ona i wszyscy jej bliscy zostali ocaleni zanim miasto zostało spalone. Istnieją dowody w materiale archeologicznym na prędkie pochówki tuż przed upadkiem Jerycha, co sugeruje, że w mieście wybuchła zaraza na kilka dni przed oblężeniem. Słowa „i zostawili je za obozem izraelskim” (Joz. 6:23) sugerują, że osoby te przechodziły kwarantannę (być może zgodnie z przepisami z 3 Mojż. 13 rozdziału). Po tym czasie Rachab została nagrodzona małżeństwem z Salmonem z plemienia Judy, z którego wywodził się Dawid, a później sam Jezus Chrystusa (Mat. 1:5).

Po zdobyciu i spaleniu Jerycha, Jozue kazał Izraelowi złożyć przysięgę: „Przeklęty mąż przed Panem, któryby powstał a budował to miasto Jerycho; na pierworodnym swoim założy je, a na najmniejszym postawi bramy jego” (Joz. 6:26, BW). Około siedem wieków później proctwo to i przekleństwo zostało wypełnione przez Hijela Betelczyka za dni króla Achaba w Izraelu (1 Król. 16:33-34).

Rzeczywistość jest zawsze większa niż figura, więc okres pomiędzy zniszczeniem i odbudową Jerycha powinien przedstawiać tysiącletnie królestwo Chrystusa, a odbudowanie Jerycha przez Hijela przedstawiałoby próbę, którą podejmie Szatan, gdy odzyska możliwość działania na „krótki czas” (Obj. 20:3). Ponieważ Jerycho zostało odbudowane, można z tego wnioskować, że ten „krótki czas” działalności Szatana jednak będzie trwał przez dość znaczny okres czasu. Obraz ten sugeruje również, że niektórzy – przedstawieni w pierworodnym synu Hijela – zostaną objęci

drugą śmiercią przy samym początku tego „krótkiego czasu”, a pozostali – przedstawieni w najmłodszym – na jego końcu. Przypuszczenie to wymaga jednak dalszego zbadania, ponieważ nie jest to pokazane w obrazie rydwanów faraona w Morzu Czerwonym, ani prawdopodobnie w Obj. 20:7-10 czy Izajasza 22:15-19, chociaż być może wskazówka w kierunku takiej interpretacji znajduje się w Izaj. 65:20.

Aspekty Armagedonu

Siedmiu aniołów (posłańców) z Księgi Objawienia z trąbami wyraźnie nawiązuje do siedmiu kapłanów z siedmioma trąbami (poselstwami) w Jerychu (nie ma innej podobnej grupy w Biblii). Oznacza to, że siedem dni maszerowania wokół Jerycha obrazuje dwa tysiące lat Wieku Ewangelii. Upadek Jerycha jest figurą na Armagedon oraz fakt, że Babilon nie może oprzeć się Bogu Jelowie.

Następujące w dalszej części opisu biblijnego nieposłuszeństwa, ucisk i wyzwajające bitwy z Księgi Sędziów (Oswobodzicieli, Wyzwolicielei), stanowią kolejną lekcję odnośnie Armagedonu oraz ostatecznego uwolnienia rodzaju ludzkiego w tysiącletnim królestwie Chrystusa.

Lekcja z historii

Jeżeli historia nas czegoś uczy to tego, że człowiek niczego się nie uczy z historii. Dlatego gdy Jozue i współcześni mu starsi pomarli, Izrael powrócił do bałwochwalstwa – czcząc baalów i asztarty. Dlatego właśnie potrzebni byli sędziowie – wyzwoliciele.

Parkinson James